

# Απονομή των βραβείων του διαγωνισμού παιδικής λογοτεχνίας

**ΑΥΡΙΟ** Δευτέρα στις 6.30μ.μ. θα γίνει στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών (Ξάνθης Ξενιέρου) η τελετή της απονομής των βραβείων του Ετήσιου Διαγωνισμού Ανέκδοτου Έργου Παιδικής Λογοτεχνίας για το 1990 από τον Σύνδεσμο Παιδικού Νεανικού Βιβλίου.

Όπως είναι γνωστό στην Πεζογραφία το βραβείο δόθηκε στην Ήρα Γενακρίτου για το έργο της «Ο Μάρκος μου κι εγώ» και στην Έλλη Παιονίδου για το έργο της «Οι άθλιοι του Καφεδάκη σε εφτά φλυτζάνια».

Στην ποίηση δόθηκε στη Μυριάνθη Παναγιώτου, ενώ στο Θέατρο δεν απενεμήθη βραβείο. Στην ποίηση δόθηκαν και δύο έπαινοι. Στους Γιώργο Ματσαγιώδη και Αντρέα Κωνσταντινίδη.

Ο ΠΩΣ αναφέρει ο πρόεδρος του Συνδέσμου Παιδικού - Νεανικού Βιβλίου κ. Ν. Ι. Λιβέρδης ο θεσμός της απονομής βραβείων έχει στον τόπο μας μια ιστορία 14 χρόνων. Η συμβολή των βραβείων αυτών, αναφέρει, στην ενθάρρυνση παλιών και νέων συγγραφέων στη συγγραφή λογοτεχνικών βιβλίων κατάλληλων για την αισθητική, γλωσσική και ηθική αγωγή των ελληνοτόπων της Κύπρου υπήρξε αποφασιστική. Βέβαια η εντυπωσιακή - για τα κυπριακά δεδομένα - αριθμότητα των βιβλίων παιδικής λογοτεχνίας που εκδόθηκαν στον τόπο μας από το 1976 δεν οφείλεται μόνο στην ώθηση που έδωσαν αυτοί οι διαγωνισμοί. Η πολύμορφη τραγωδία μας του 1974 αποτέλεσε ένα καταλυτικό κίνητρο για την πολιτιστική μας πορεία. Όμως αυτοί οι διαγωνισμοί, ανάμεσα στις άλλες δραστηριότητες που ανέπτυξε ο Σύνδεσμος μας σε συνεργασία με τη Μορφωτική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας, έδωσαν συγκεκριμένη κατεύθυνση και έγκυρη και αξιόπιστη σηματοδότηση στους συγγραφείς μας, παλιούς και νέους - που ήθελαν να δώσουν λογοτεχνική μορφή κατάλληλη για τα παιδιά, στις δραματικές εμπειρίες τους από το δράμα του τόπου μας.

**Η** ΗΡΑ ΓΕΝΑΚΡΙΤΟΥ γεννήθηκε και έζησε στην Αμμόχωστο. Μετά τον πόλεμο του 1974 εγκαταστάθηκε στη Λευκωσία.

Από το 1978 αναπτύσσει μια στενή συνεργασία με το ΡΙΚ γράφοντας διηγήματα, χρονογραφήματα, κείμενα ραδιοφωνικών, τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών έργων για παιδιά και Κυπριώτικα Σκετς για τα οποία κατά καιρούς βραβεύτηκε. Το πρώτο της θεατρικό έργο, το έγραψε το 1982 και βραβεύτηκε από το ΡΙΚ.

Το 1981 εξάλλου, βραβεύτηκε από το Σύνδεσμο Παιδικού Νεανικού Βιβλίου και η πρώτη συλλογή Παιδικών Διηγημάτων της με το γενικό τίτλο: «Με λεν Ελπίδα». Δύο από τα διηγήματα του βιβλίου αυτού, έχουν επιλεγεί και ενταχθεί από το Υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας στα σχολικά βιβλία «Η γλώσσα μου».

Σήμερα εργάζεται σαν λειτουργός προγραμμάτων στο Τμήμα Ραδιοφώνου του ΡΙΚ. Παράλληλα και για 8 μέχρι σήμερα χρόνια, γράφει και επιμελείται κάθε Τρίτη και Σάββατο



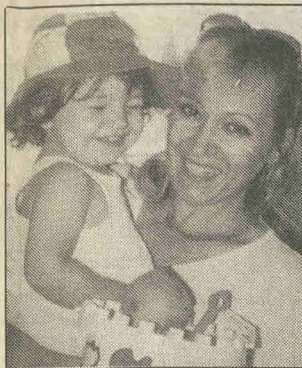
**Η Έλλη Παιονίδου**

την Παιδική Σελίδα του Φιλελευθέρου η Γωνιά του Ήλιου.

Άλλα βιβλία της είναι:

- «Περιμένοντας την Άνοιξη», Συλλογή διηγημάτων 1984.
- «Σε σένα κόρη μου», Από σειρά κειμένων του ραδιοφώνου, 1985.
- «Το Πρώτο Ηλιοβιβλίο», Επιλογή και επιμέλεια ποιημάτων και σχεδίων ειδικά γραμμένων για το βιβλίο αυτό από τα παιδιά της Γωνιάς του Ήλιου, 1989.

Με το βιβλίο «Ο Μάρκος μου κι εγώ» η Ήρα Γενακρίτου πήρε το πρώτο βραβείο Πεζογραφίας του Συνδέσμου Παιδικού Νεανικού Βιβλίου. Το βιβλίο αυτό αποτελείται από μια



**Η Ήρα Γενακρίτου με την κόρη της Ιλιάννα**

σειρά διηγημάτων με ήρωες την Κατερίνα, ένα μικρό κοριτσάκι και τον Μάρκο της, ένα γαλάζιο γούνινο αρκουδάκι φτιαγμένο από το ίδιο ύφασμα που η μητέρα της έραψε στην προσφυγιά το πρώτο της παλτό.

Για χρόνια ο Μάρκος μοιράζεται μαζί της όλες τις σκληρές εμπειρίες του ξεριζωμού έτσι όπως περνούν από τα μάτια και φτάνουν στην καρδιά του κάθε μικρού παιδιού. Κάποτε όμως πάνω σε μια μετακόμιση ο Μάρκος χάνεται και περνά μια βδομάδα μέχρι που να ξαναβρεθεί. Τότε κι η Κατερίνα έζησαν μέχρι τότε μαζί: Ο ξενιτεμός του πατέρα, η εγκλωβισμένη γιαγιά, η γνωριμία μ' ένα Τουρκάκι, η μάνα με τον μονόκρικο αγνούμενο γιο, το Μάρκο, που έδωσε μάλιστα και το όνομα του στο γαλάζιο αρκουδάκι της, είναι μερικά από τα πολλά που με παιδικότητα και τρυφεράδα παρελαύνουν μέσα από τις σελίδες του βιβλίου, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά πως τα παιδιά όσο μικρά και νάναι, έχουν μέσα στην κυπριακή πραγματικότητα και το δικό τους μερίδιο τόσο στη δοκιμασία του σήμερα όσο και στην ελπίδα του αύριο που σε τελευταία ανάλυση ανήκει μόνο σ' αυτά!

«**Ο** Ι ΑΘΛΟΙ του Καφεδάκη σε εφτά φλυτζάνια» της Έλλης Παιονίδου αναφέρεται στη θεία Μελομένη, κάθε πρωί διασκεδάει τη μοναξιά της, πλάθοντας παραμύθια από τα κατακάθια του καφέ στο φλυτζανάκι της. Ο Καφεδάκης, ο ήρωας της, θυμίζει τους πρωταγωνιστές των κλασικών κυπριακών παραμυθιών, που με την καπατωσύνη τους καταφέρνουν να νικήσουν τον κακό δράκο και να ελευθερώσουν την



**Η Μυριάνθη Παναγιώτου**

Πεντάμορφη. Μηνύματα φιλοσοφικά, κοινωνικά, ακόμα και πολιτικά διαπερνούν αδιόρατα το αφήγημα, μέσα από το χιούμορ, την τρυφερότητα, την φαντασία και την περιπετειώδη δράση.

Η Γιαγιά Χαρούμενη, που φτιάχνει πίτες για να κρατά με το άρωμα τους τη νοσταλγία της Πολιτείας του Γέλιου. Η Γιαγιά Θυμωμένη, που για να συντηρήσει τις δικές της μνήμες μαζεύει παροιμίες σ' ένα μπουκάλι. Ο Γιγάντας, που εξαφνικά γίνεται νάνος, και τότε δεν αξίζει τίποτα. Η μικρή Πυγολαμπίδα, που φωτίζει όποιον ξέρει να λείει «παρακαλώ» κι «ευχαριστώ». Τα ανθρώπινα πιάνα του Γιγάντα που με χαρά εξυπηρετούν τον δυνάστη, και οι φιαμμένοι κάτοικοι της Πολιτείας της Σιωπής, είναι μερικοί από τους ήρωες του «Σήρι-αλ παραμυθιού» που διαδραματίζονται σε εφτά φλυτζάνια, εφτά μέρες την εβδομάδα.

**Τ**Ο ΕΡΓΟ «Φτερουγίσματα» της Μυριάνθης Παναγιώτου αποτελείται από 24 ανεξάρτητα ποιήματα για παιδιά. Γράφτηκε ανάμεσα στα χρόνια 1987 και 1989 και είναι μέρος μιας πλατύτερης δουλειάς που συνεχίζεται. Τα θέματα του είναι εμπνευσμένα από την πατρίδα και την κατοχή (π.χ. Πατρίδα, Το Νησί μου Άσπρο περιστέρι), από την Φύση (όπως Μυγδαλιά, Απόγεμα) και από τη σχέση του παιδιού με τους γονείς και την κοινωνία (Γράμμα στον πατέρα, η Γειτονιά μου Πρωτομαγιά κλπ.)

Στα περισσότερα ποιήματα η αναπλαστική εικόνα χρησιμοποιείται σαν τρόπος προσέγγισης, επιχειρώντας να δώσει στο παιδί κάποια μηνύματα μέσα από τις περιγραφές ή αφηγήσεις, κάποτε φανταστικές, ή και αντιθέσεις, όπως π.χ. στο ποίημα Όνειρο «παίρνω ένα καράβι σκίζω το βουνό - σ' άλλογο καβάλλα τρέχω στο γυαλό».

*Φιλελευθέρου 1/4/1990*

ΑΣ 195